

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sacrum Misericordiae Palativm

Variis Sacrae-Scripturae Locis, Atque Septem misericordiae operibus quasi
peristromatibus exornatum

Gazaeus, Nicolaus

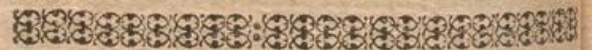
Augustae Trevirorum, 1618

Quod Otiosis & vagis discursoribus eleemosyna no[n] sit tribuenda. cap.
43.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54477](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54477)

gio munda & immaculata apud Deum & Patrem hæc est: Visitare pupillos & viduas in tribulatione eorum. Denique vt varias Patrum authoritates quas per ordinem longiforet recensere omittam, eam solam summi Pontificis monitionem attēdite: Si quis Christianus orphanus fiat, siue puer, siue Virgo, bene erit, si aliquis ex fratribus puerum suscipiat, & filij loco habeat: hoc enim qui faciunt opus magnum præstant, orphanorum Patres facti, & à Domino Deo consequentur huius officij mercedem.

Lib. 4. consti-
Apost. c. 1.
2.

QVOD OTIOSIS ET
VAGIS DISCVRSORIBVS E-
LEEMOSYNA NON SIT
tribuenda.

CAPVT. XLIII.

Dimidium bonorum suorum Zachæus dat pauperibus sed nunquid pauperibus otiosis quibus cū laborandi præbeatur facultas, laborē subterfugiunt, & vagabundi vniuersa vrbis compita perlustrant? Absit.

fit. Tales enim tantum abest. vt nutriri deceat, quin magis eos ad triremes relegare expediat. His loquitur Sapiens Dum inquit: *Vade ad formicam ô piger. Scrutare quemadmodum formica æstate tota laborat, vt ex affiduo labore hyemis intemperiem fugiens, vitet. Laborat formica, insudat equus vt pabulum accipiat; oneri se subijcit asinus, vt alatur: Et homo cui laboris facultas concessa est, otio torpebit? Videat quisquis is est, ne fame pereat. Nam illud intentavit Sapiens dicens: Propter frigus piger arare noluit, mendicabit igitur æstate, & non dabitur illi.*

Proverb. 6.

Hoc ipsum fabuloso ænigmate declaravit Æsopus, quæ fabula, quia vulgaris est, & omnibus nota à nobis omitti poterit. Nec mirum esse debet, si piger otio dedit, laborem æstiuū subterfugiens, fame pereat. Diuino namq; mandato summè aduersatur qui cū laborare possit laborem omnimodū deuitat. Deus enim propter protoplasti peccatum cōmuni quodā flagello genus humanum feriens inquit: *In sudore vultus tui vesceris panem tuo, quomodo autē in sudore vescetur; si vagabundus ostiatim querat, panem, quem sibi labore non cōparauit?*

Hoc

Proverb. 20.

Genes. 4.

2. Thes. 5.

Hoc sane vitium à Christianis alienum esse volebat Apostolus cum dicebat *Si quis non vult operari nec manducet.* Ideo etiam Apostolorum Princeps cum robustum iuuenem mendicare vidisset, correptum, grauiibusque verbis reprehensum labori se dare cōpulsit. Sicque fieri expedit. Nam dum vitium ostiatim per pagos quærere se simulant, latrocinijs, impudicis que rebus se totos dant. Si dare recusat aliquis, ad id, vi cōpellunt nō secus ac milites. Talis ergò peni publicis, castigationibusque exemplaribus mulctare decet.

Non enim solummodo alijs fidelibus pauperibus iacturam inferunt, sed simulatis morbis, simulata necessitate, membrorum tam priorum quam filiorum distortionem quoslibet decipiunt. Sed hos ita sanare, & eorum morbis ita mederi conuenit, quemadmodum Nobilis quidam Ludouici Regis Gallix aulicus pauperes expergefecit. Nam hic cum Regem in Misericordiam inclinatum conspexisset, eumque Misereri; infortuniumque simulatae egritudinis dolere vidisset; subito ad regem inquit: Aliquantulum Maiestas hic moritur, nouo enim miraculo subitam eis restitutam sanitatem. Apprehendens igitur aurigæ

aurigæ flagellum excellenter eos excepit, qui simulata infirmitate, amentiam; membrorumque mutilationem præferebant. At hî, morbo præstantiora sentientes verbera fugam cœperunt; Et qui claudus erat, utroque pede iam sibi effugium inquirebat, qui amentiam simulabat, iam verberibus compulsus, viam euadendi sapienter exquirebat. Nouum sanè & præstans miraculum. Utinam talem medicum experirentur, qui adhuc hodie simulatas ostentant ægitudines. Qui mortuos se simulant, vt largiorem referant Eleemosynam. Surius in vita S. Gregorij refert Duorum indigentium mortē simulatam, in realem pertransisse. Hy namque duo cum per strata publica cursitarent, ad viam per quam Sanctus Gregorius erat transiturus peruenerunt. Simulat eorum alter se mortuū: conclamat alter, dolet, & subitaneum focij casum lugubri lamentatione deflet. Transit illac D. Gregorius, lamentatur mortuum focus & nuditatem demonstrans, vestem qua contactus erat Episcopus sibi dari flagitat, ad focij nuditatem contegendā. Miseretur piè, pius Pater, vesteque se spoliatur vt defuncti corpus inuoluatur. Mirabile dictu dum veste contegitur qui viuus mortuum

tuum

i. seri
pudic
vera

tuum simulabat, iustè à Domino vita priuatur. Recedit Episcopus, & inceptum iter progreditur. Ludit alter, Episcopum Iulianus inquit; exultat ille, & quem viuum viderat procumbere, iam mortuum nititur suscitare. Sed frustra. Eum enim Deus vita priuauerat, qui per simulatam mortè Sanctum Episcopum veste spoliauerat. Nec absimile est quod author idem refert in vita Sancti Epiphani. Et his tribuendam esse Eleemosynā non inhibeo, sed nec consulo.

Sunt & alij quibus nequaquam Misericordiæ impendenda sunt beneficia. Ijs scilicet, qui fugam capiunt dum paupertatem subleuaturus ciuis quispiā misericors accedit. Qui inquam mundari nolunt & ab infirmitate liberari. Ob hanc causam vt reor interrogabat Dominus infirmū quem sanare volebat his verbis. *Vis sanus fieri?* vt reprehendat impostores hos, quib⁹ infirmitas arridet, quoniā inde sibi vitæ alimenta conciliant. Talis erat mendicus ille (de quo in vita S. Martini) qui famā Sanctitatis viri audiens, intelligensq; q̄p mancos & claudos redderet sanitati, ne ab eo redderetur sospitati in alterū locum transferri se curauit. Talibus nequaquam conuenit Eleemosynam elargiri. Similiter nec eorū decet misere-

fereri, qui pro exiguitate Eleemosynæ calumnias inferunt tribuenti, & blasphemias etiā inferunt Omnipotēti. Nec etiam eorū misereri cōuenit, qui benefactores subsannant. & irrident. Non quidē omnino non misereri, sed alijs vtilius succurrere oportet, his verò in summa necessitate positis.

VTRVM ELEEMOSY-
NA PROSIT ANIMABVS DE-
FUNCTORVM CVM BX EO-
rum intentione fit.

CAPVT XLIV.

OMnem profecto ambigēdi occasiōē tollit, tum sacrōrū locorum approbatio, tum exemplorum non rara sed vsitata & frequens connumeratio. Prodesse namque animabus defunctorum Eleemosynas, insinuat illud Tobix 4. qui filium ad opus adeò sanctum exhortans inquit *Panem & vinum super sepulturā iusti constitue.* Vt quid verò panis & vinū ibidē constitueretur, nisi vt orationes p̄ defunctis fidelib⁹ ad Deū funderentur? Nō indiget pane neq; vino, qui sensibus humanis est destitut⁹; sed dum